

ANTI-PESTPROTOCOL

1. Doel van het anti-pestprotocol: Wij vinden dat elk kind dat bij ons naar school gaat, zich veilig moet voelen en met plezier naar school moet kunnen gaan. Dit bereiken we door ons goed te gedragen en verdraagzaam te zijn naar elkaar. Ieder kind heeft liefde en begrip nodig voor volledige en harmonische ontplooiing van zijn/ haar persoonlijkheid. Dit is ook een voorwaarde om goed te kunnen leren.

1.1 Wat is een anti-pestprotocol?

Een pestprotocol is een aantal afspraken over het tegengaan van pesten. Afspraken tussen de school, de kinderen en de ouders. De basis voor die afspraken zijn twee regels:

1. WIJ PESTEN NIET.

2. WIJ ACCEPTEREN NIET DAT ER GEPEST WORDT.

Bij pesten is iets anders aan de hand dan een enkel plagerijtje. Bij plagen is sprake van een incident(je), zijn er gelijke machtsverhoudingen, kan de geplaagde zich verdedigen en loopt geen blijvende psychische of fysieke schade op. Elk kind wordt wel eens geplaagd, maar wie gepest wordt, is altijd het slachtoffer, altijd de verliezer. Wie gepest wordt, vindt altijd de anderen tegenover zich.

1.2 Wat is pesten?

Een definitie van pesten luidt: het systematisch psychisch en/of fysiek mishandelen van één of meer personen, die niet in staat is of zijn zichzelf te verdedigen.

Om het begrip *pesten* verder te concretiseren, maken we een vergelijking met het begrip *plagen* (zie onderstaand schema).

PLAGEN	PESTEN
Is onschuldig en gebeurt onbezonnen en spontaan. Gaat soms gepaard met humor.	Gebeurt berekend (leerlingen weten vooraf goed, wie, hoe en wanneer ze gaan pesten). Ze willen bewust iemand kwetsen of kleineren.
Is van korte duur of gebeurt slechts tijdelijk.	Is duurzaam: het gebeurt herhaaldelijk,

Speelt zich af tussen "gelijken"	systematisch en langdurig (stopt niet vanzelf) Ongelijke strijd. De onmachtsgevoelens van de gepeste staan tegenover de machtsgevoelens van de pester.
Is meestal te verdragen of zelfs leuk, maar kan ook wel kwetsend of agressief zijn.	De pester heeft geen positieve bedoelingen en wil pijn doen, vernielen of kwetsen.
Meestal één tegen één.	Meestal een groep (pester en meelopers) tegenover één geïsoleerd slachtoffer.
Degenen die elkaar plagen, wisselen keer op keer.	De pesters zijn meestal dezelfde, net zoals de slachtoffers (mogelijk wisselend door omstandigheden)

Samenvattend kunnen we stellen dat plagen tamelijk onschuldig is, terwijl pesten schade berokkent. Na alle betrokken partijen gehoord te hebben bepaalt de leerkracht of het gaat om plagen of pesten.

1.3 Waarom aandacht voor pesten?

Wij willen kinderen een veilig schoolklimaat bieden, waarin zij zich harmonieus kunnen ontwikkelen. De leerkrachten bevorderen een goede, prettige werksfeer in de klas door duidelijke afspraken te maken met kinderen. Een deel van die afspraken is schoolgebonden; deze regels zijn zichtbaar in iedere klas en hieraan wordt in ieder groep met de kinderen een eigen vorm gegeven. Een deel van de regels is groepsgebonden en hieraan wordt op het sociaal emotionele vlak aandacht besteed.

Schoolregels

- Ik praat netjes, rustig en vriendelijk tegen iedereen.
- Ik los problemen op door te praten.
- Ik luister naar de ander.
- Ik houd rekening met de ander.
- Ik ga netjes om met de spullen van school en van een ander.
- Ik loop rustig in de school
- Ik ben eerlijk

2. Voorwaarden om bij stil te staan

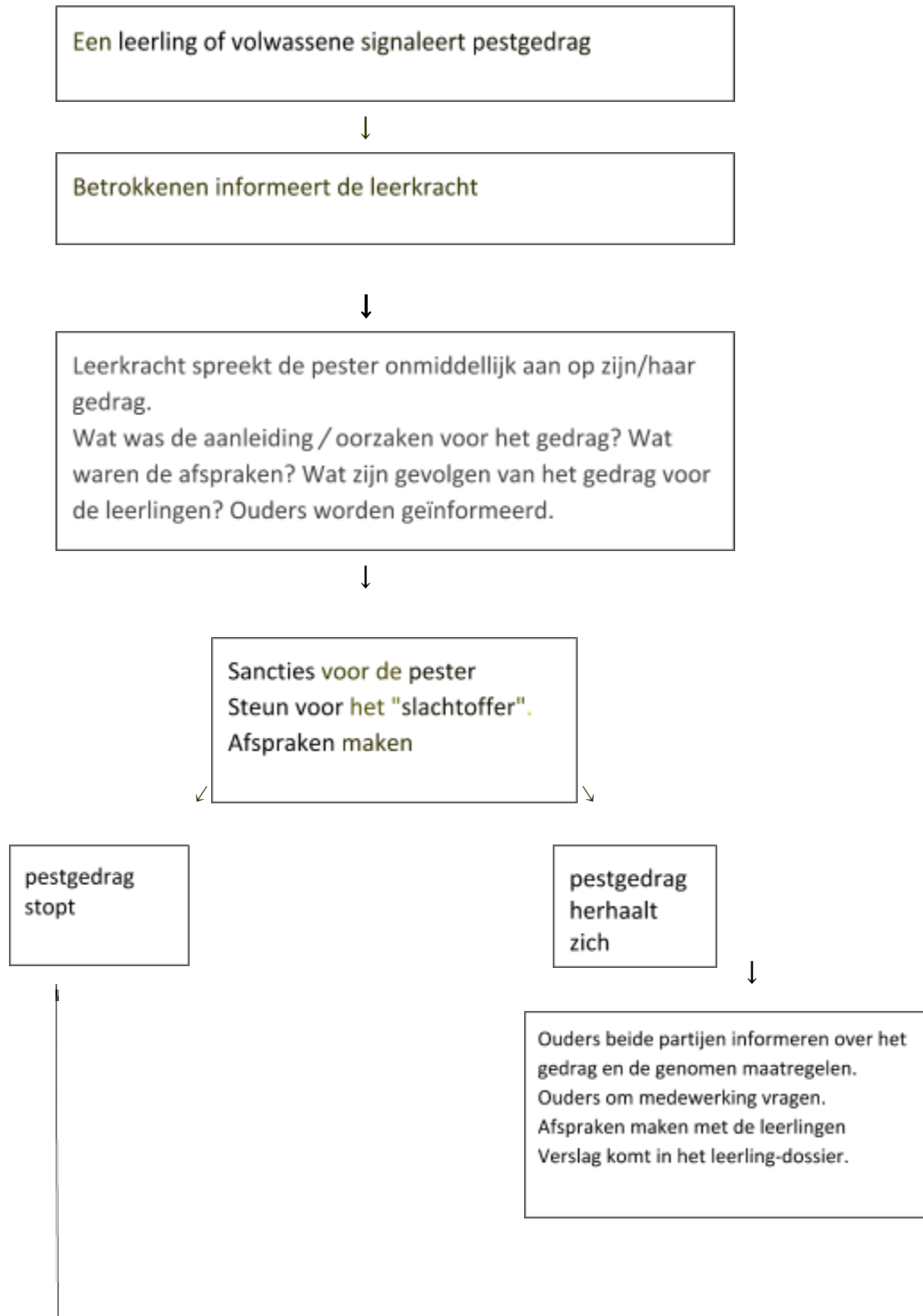
Voorwaarden

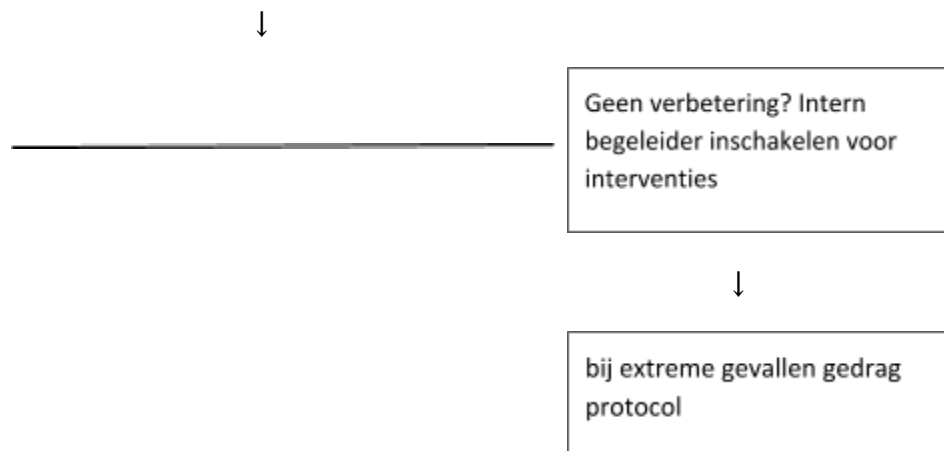
- Pesten moet als probleem worden gezien door alle betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep), leerkrachten en de ouders/verzorgers (hierna genoemd: ouders).
- De school wil pestproblemen voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is,

bespreken we het onderwerp met de kinderen in de klas en maken we jaarlijks groepsafspraken met elkaar

- Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan is de inschakeling van een vertrouwenspersoon nodig. De vertrouwenspersoon kan het probleem onderzoeken, deskundigen raadplegen en de directie adviseren.
- Op iedere school is een vertrouwenspersoon aangesteld.
- Bij pestgedrag melden de leerlingen dit altijd aan de leerkracht. We stimuleren de kinderen om, onder begeleiding van een leerkracht, samen tot een oplossing te komen.

3. Hoe te handelen bij pesten

3.1 Voorbeelden van van pestgedrag

Altijd een bijnaam, nooit bij de eigen naam noemen. Zogenaamde leuke opmerkingen maken over een klasgenoot. Een klasgenoot voortdurend ergens de schuld van geven. Briefjes doorgeven. Beledigen. Opmerkingen maken over kleding. Isoleren en negeren van een kind binnen de groep. Buiten school opwachten, slaan of schoppen. Op weg naar huis achterna rijden. Naar het huis van de gepeste gaan. Bezittingen afpakken. Schelden of schreeuwen. Pesten via sms/e-mail/social media. Veel geroddel in de groep.

3.2 Voorbeelden van signalen van gepest worden

Niet naar buiten willen op school of thuis. Bij buitenspel altijd alleen spelen. Vaak bij de pleinwacht gaan staan. Vaak met jongere kinderen spelen. Het kind geeft aan niet meer naar school te willen of zich ziek te voelen. Het kind is snel en vaak boos en prikkelbaar.

4. Praktische begeleiding

Het gepeste kind:

We tonen medeleven en luisteren en vragen hoe en door wie er wordt gepest. We gaan na hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/zij voor tijdens en na het pesten? We laten de leerling inzien dat je soms ook op een andere manier kunt reageren. We gaan na welke oplossing het kind zelf wil. We benadrukken de sterke kanten van het kind. We stimuleren dat de leerling zich anders/beter opstelt. We praten met de ouders van het kind (en de ouders van de pester). We plaatsen het kind niet in een uitzonderingspositie door het bovenmatig te beschermen. We adviseren indien nodig aan de ouders hulp in te schakelen zoals: sociale vaardigheidstrainingen, Jeugdgezondheidszorg, huisarts, GGD.

De pester:

We praten met de pester en we zoeken naar de reden van het pesten. We laten inzien wat het effect van zijn/ haar gedrag is voor wie gepest is. We adviseren indien nodig aan de ouders hulp in te schakelen zoals: sociale vaardigheidstrainingen, Jeugdgezondheidszorg, huisarts, GGD. We laten excuses aanbieden. We spreken bij herhaling de pester er nogmaals op aan.

De grote groep:

We maken het probleem bespreekbaar in de groep; We stimuleren dat de kinderen een eigen standpunt innemen en eventueel partij trekken voor de gepeste leerling; We bespreken met de leerlingen dat "meedoen" met de pester, of niets doen kan leiden tot verergering van het probleem; We laten inzien wat het effect van zijn/ haar gedrag is voor de gepeste; We schakelen indien nodig, in overleg met de ouders, hulp in zoals: sociale vaardigheidstrainingen, Jeugdgezondheidszorg, huisarts, GGD.

5. Hoe kunt u handelen wanneer uw kind pest of gepest wordt?

5.1 Ouders van pesters

Neem het probleem serieus. Raak niet in paniek. Elk kind loopt kans pester te worden. Probeer achter de mogelijke oorzaak van het pesten te komen (voelt uw kind zich veilig op school/ thuis, wil het indruk maken/ bij de groep horen). Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet. Meld het bij de leerkracht. Vertel dat pesten nooit mag. Bespreek hoe het zich anders zou kunnen gedragen tegen het gepeste kind.

5.2 Ouders van gepeste kinderen

Als pesten op straat gebeurt, kunt u de ouders van de pester bellen en voorzichtig vragen er met hun kind over te praten. Gebruik als argument dat elk kind op straat veilig moet kunnen zijn. Pesten op school direct met de leerkracht bespreken. Als uw kind vraagt om er met niemand over te praten, steun uw kind dan, geef uw kind achtergrondinformatie en maak duidelijk dat de school het voorzichtig zal aanpakken. Vooraf is het raadzaam dat u de school vraagt dit ook te doen. Beloon het kind en help het zijn zelfrespect terug te krijgen. Blijf in gesprek met uw kind. Doe dat niet op een negatieve manier bijv. "Wat is er vandaag weer voor ergs gebeurd?" Geef adviezen om aan het pesten een eind te maken (vertel het aan meester of juf, speel ergens anders, doe mee met een ander spel, ga met andere kinderen spelen enz). Laat uw kind opschrijven/bekennen wat het heeft meegemaakt. Dit kan emotionele reacties oproepen. Help uw kind om deze reacties te uiten en te verwerken.

5.3 Alle andere ouders

Neem het probleem serieus: het kan ook uw kind overkomen. Neem ouders van het gepeste kind serieus en maak het tot een gemeenschappelijk probleem. Praat met uw kind over school, over relaties in de groep. Vraag ook af en toe of er in de groep wordt gepest. Corrigeer uw kind als het (voortdurend) anderen buitensluit. Geef zelf het goede voorbeeld. Leer uw kind om voor anderen op te komen.